

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, НО НЕ ОТМЪЩАВАЙТЕ!

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ПРЯКА

брой 19 • год. ХС • 13 октомври 2011 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.com

Национално поклонение в Аврен

Отец Боян Саръев отслужи панихида в памет на жертвите

На 24 септември в дните на разорението на тракийските българи и станалите трагични събития в околностите на с. Аврен, Крумовградско, представители на тракийските дружества от страната и клубове на жените тракийци за пореден път организираха

национално поклонение пред монументалния паметник на жертвите от 1913 г., на жените от с. Манастир, Беломорска Тракия, които заедно със своите деца станаха жертва на турския башибозук, хвърлени в дълбоките канари на местността Мъгленик.

Поклонението беше почетено от председателя на СТДБ Красимир Преманов, народния представител Цвета Караянчева, Бунджулов, секретар на СТДБ, Нонка Матова, зам.-председател на ТЖС, Димитър Шалапатов, член на ВК на СТДБ,

председатели на ТД „Димитър Магжаров“ - Кърджали, и ТД „Георги Сапунаров“ - Хасково, Яни Янев и Кирил Сарджев, както и кметове и зам.-кметове на населени места и представители на политически партии.

На стр. 4

Поклонение-събор в Магжарово

98 години от разорението на тракийските българи

На 1 октомври т.г. Съюзът на тракийските дружества в България и Община Магжарово организираха за пореден път национално тракийско поклонение, посветено на 98-годишнината от разорението на тракийските българи. За поклонение и почит пред жертвите от 1913 г. в Магжарово пристигнаха тракийци от цялата страна. Гости на тържеството бяха председателят на СТДБ Красимир Преманов, зам. областният управител на Хасково Николай Нанев, Петра Мечева, председател на Тракийския женски съюз, проф. Делчо Порязов, председател на Съюза на икономистите, Николай

Пантеонът на загиналите тракийци

Димитров, Димитър Шалапатов, Недялко Комнев, Методи Бунджулов, както и председатели на тракий-

ски дружества от различни краища на страната: Румяна Вълчева (Варна), ген.-майор Нонка Матова

(Пловдив), Кирил Сарджев (Хасково), Михаил Вълв (Ямбол), Яни Янев

На стр. 8

Гласувайте за тракийската кауза

Тогор Корюев

Тогор Корюев

Президентска треска тресе родината. Класиката казва, че най-много се лъже по време на война и пред избори. И при това изобилие и пестротата на кандидатите за президент, вицепрезидент, кметове и съветници в изборите „две в едно“ на човек е трудно да се ориентира сред пороя от щедри обещания, смразяващи критици срещу „всичко предишно“, та даже и удари под кръста – откровени лъжи и клеветнически кампании. Още повече че вече десетилетия все живеем с надежди, мамени с президентски обещания. Наслушахме се и на уверения, че ще се отстояват и приоритетите, обединяващи гнес потомците на прокудените от земите си българи от Беломорска и Одринска Тракия и Мала Азия.

Ние, тракийци, потомци на бежанци, скупчени или разпръснати в страната ни, не сме безразлични какви ще бъдат резултатите от президентските и местните избори. Известно е, че близо 1.5 млн. българи са свързани потомствено с трагичните събития в Тракия – изстребвана, ограбвана, изтерзавана и обезбългарявана. И тази връзка е съдбовна. Съюзът на тракийските дружества в България като обществена организация естествено се обръща с лице към тия кандидати, които защитават тракийската кауза като част от българската национална кауза. На среща на ръководството на тракийската организация с кандидатпрезидентската двойка Ивайло Калфин-Стефан Данаилов са разисквани основните искания на тракийци: „да се чува гласът им в обществено-политическия живот на страната; да се възстановят имуществените им права като потомци на тракийските бежанци; тази тема да се включи в дневния ред на двустранните отношения с Република Турция и да се отстоява в европейските институции“. Тракийци познават добре кандидатите. Ивайло Калфин като външен министър пръв започна преговорите за обещаване на бежанците от Източна Тракия, като модерен европейски политик нему е близка идеята за „Еврорегион Тракия“, а Стефан Данаилов е син на един от дългогодишните председатели на тракийската организация - Ламбо Данаилов. Той носи тракийската душевност – като министър и общественик, просто като човек на дълга, – доказал е на дело, че е съмишленник и деятел на тракийската кауза. Както е известно, най-голяма заслуга да се вкара във високата европейска политика проблемът за имотите на тракийските бежанци имат евродепутатите от „Коалиция за България“, която издигна кандидатпрезидентския дует Калфин-Данаилов. Тяхната позиция и програмните им намерения са най-близо до възжеланията на тракийците. Затуй и моят скромнен глас ви призовава да гласувате с бюлетина № 8 – така ще знаете, че давате своя вот за тракийската кауза.

Президентният ни лозунг е „Единни за просперитета на родния край“. Естествено в основата на платформата за местните избори ще бъде защитата на интересите на тракийци и наследниците им по отношение на техните социални, културни и граждански права. Но в избора чии кметове и общински съветници ще подкрепят тракийци от значение е дали управлението на общините и населените места ще бъде прозрачно и ще води борба с корупцията, дали управляващите подкрепят родолюбивите прояви и инициативи, свързани с изграждане на паметници, събори, чествания, родоци и земеделски срещи. А за нас, разбира се, не са без значение социалната политика, инвестициите и откриването на нови работни места, благоустройството, достъпът до образование и здравеопазване в малките населени места, грижата за старите хора и инвалидите, борбата с престъпността, подкрепата за Православната църква... Ние, тракийци, сме хора, стъпили здраво на земята, чийто глас има цена. И затуй няма да го хвърляме като зарове в таблата.

Тракийци, гласувайте за нашите кандидати!

➡ На стр. 8

От 1 септември т.г. функционира нов сайт на тракийската организация, в който можете да влезете през търсачките, изписвайки **Съюз на тракийските дружества в България, СТДБ** или <http://stdbg.org>

Духовно огнище в Одрин

Българската мъжка гимназия „Д-р Петър Берон“

Проф. Иван
ФИЛЧЕВ

В националноосвободителните борби на тракийските българи изключително голяма е ролята на Одринската българска мъжка гимназия „Д-р Петър Берон“. Преди всичко тя се издига като значимо просветно-културно учреждение за цялата поробена тракийска територия. Основните задачи на гимназията са:

- Възраждане на българския етнос в Тракия и издигане на неговото самочувствие като равнопоставен труженник и борец за свобода и човешки правдини;
- Политическо и духовно освобождаване от турския гнет и от гръцкия фанариотизъм чрез просвета и култура;
- Противопоставяне на господството на Гръцката патриаршия и на разпространяването на униатството (католицизма) сред българското население особено в селата;
- Подготовка на висококвалифицирани кадри, които да работят като апостоли сред безпросветните маси, за да бъдат истински народни будители и възрожденци в своите родни места.

ние с висок престиж и пред турската власт, и сред одринското гражданство.

Българското учебно дело в Одрин възниква значително по-късно и се развива със забавени темпове в сравнение с други селища на поробените земи. Макар че сведенията са оскъдни и твърде ограничени, те свидетелстват, че първите просветни центрове трябвало да преодоляват значителни трудности. Причините се коренят не само в ретроградността на турската администрация. Яростна съпротива оказват и гръцките фанариоти, тъй като се посяга на тяхното господство по отношение на просветата и религията на православно население в Турската империя.

Ето защо едва през 1851 г. в одринския квартал „Калето“ се появява първото взаимно училище, издържано от чорбаджи Найден Кръстев, в което учител бил Грую Манев.¹ След няколко години се откриват още 3 училища, по едно в трите 6 български махали в града.

През 1863 г. се утвърждава идеята в Одрин да се основе българско централно училище. Междувременно в града полски свещеници създават католическа школа за привличане на малки българчета, която по-късно прераства в българо-униатска гимназия. По същото време Найден Геров, като вицеконсул в руското

закриване и преместване в Свиленград след Балканската война (1912-1913).

В тази връзка е целесъобразно да се запознаем предварително накратко с живота и делото на Петър Берон. На голямата част от българския народ той е известен само с неговия широко разпространен на времето „Рибен буквар“.

Петър Берон е роден в гр. Котел в семейството на хаджи Атанас хаджи Беров и съпругата му Стойка. Той е най-малкият син на многодетното семейство. За годината на раждането му се спори, като се приема за най-правдоподобна 1799 г. Детството му преминава в благотворна среда, в трудолюбиво, заможено и будно семейство, изпълнено с патриотизъм. Завършва първоначално училище в родния си град. Известно време се труди във Варна. След това се озовава в Букурещ и учи в гръцкия лицей „Св. Сава“. Това му дава възможност по-късно да продължи своето образование в западни висши учебни заведения. След лицей обаче Берон се заселва в гр. Брашов, където работи и се самообразова. Там през 1824 г. издава своя знаменит „Рибен буквар“, а чрез него името му става популярно сред българите. За мнозинството от тях обаче другите му дейности оставят неизвестни.

Замисълът на П. Берон е чрез една малка книга, достъпна за тогавашните български

Книга за паметта

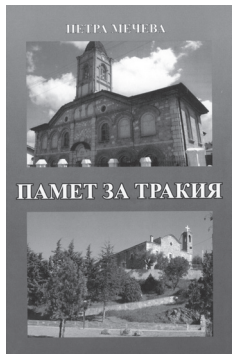
Елена АЛЕКОВА

Хареса ми книгата „Памет за Тракия“ на Петра Мечева. Хареса ми поривът на авторката да съхрани в слово паметта за Тракия. Паметта като история на гедите ни. Паметта като минало на предците ни – баби и дядовци, майки и бащи. Паметта за стореното от нас, потомците, за тях. Паметта като слово. Паметта като дело. Защото не са малко хората днес, които строят съвременна България и бележат с делата си историята на новото време. Но колцина, освен най-близките им, знаят за тях и за техните дела? Обръгнахме на това от сутрин до вечер да слушаме и четем за убийства, престъпления, бедствия, доносници, подслушвания, скандали, лъжи и измами, нещастия, крушения на мечти и надежди. Очите са гладни за красота. Сърцето чака добро. Духът е жаген за създаване. Красотата ли свърши на тоя свят, че медиите престанаха да я виждат? Доброто ли свърши, че хората не говорят вече за него? Или природата на човека сама срещу себе си тръгна и той престана да търси създаването?

„Памет за Тракия“ категорично опровергава съмненията от този род. Има още красота! Има още добро! Има още хора, които градят – издигат мостове между минало и настояще, прокарват магистрали от настояще към бъдеще. Защото бъдещето започва от днес. Започва от нас. Ние идваме от миналото и отиваме в бъдното. И само от нас зависи дали ще бъдем достойни наследници на предците си и достойни предци на онези, които идват след нас.

Паметта е центърът, около който в книгата се събират и наслагват преживелици, внушения, събития, радости и сълзи, любов, поклон, благодарност, признателност. И над всичко – дела, дела, дела... Защото паметта има много измерения. Тя е не само функция на съзнанието, способност да помним и живеем с онова, което е било преди нас. Преди всичко тя е наше лично участие в съхраняването на историята, в изграждането на спомена за случилото се, в оставянето на знаци, по които идващите след нас ще знаят за нас и за нашите предци. Самата книга е памет, дело за запазването на паметта. Памет лична и колективна. Памет за незнайните ни геди и за рода, сред който непосредствено сме расли. Памет за стореното от нас днес.

Макар че разказва за исторически събития от близкото ни и по-далечно минало, „Памет за Тракия“ не е учебник по история. Но със сигурност е учебник по родолюбие, белязан от сърцето! Съставена е от четири части: „Крепост на българщината“, „Тракийската памет разказва“, „Взрарената тракийска памет“ и „В родните места на предците ни“. Но преди тях са включени два

Петра Мечева.
„Памет за Тракия“ – Хасково 2011 г.

разказа („През погледа на едно дете“ и „Сватбената премяна на леля Керана“), чрез които авторката съприобщава своята съдба с колективната - на бежанците от Тракия, злочестите деца на българската история. Това предопределя високия емоционален градус на споделеното тук и в следващите раздели на книгата и оправдава всичко. И, разбира се, съпричастие - едно от най-естествените човешки качества - към людската мъка, към незаслуженото страдание. Оказва се, че в съпричастие се таи огромна съзидателна сила. Благодарение на нея Съюзът на тракийските дружества в България не просто се възроди от съсипните, но и откри нови пътища за развитието си, нови посоки за дейността си. Мисленето стана по-машабно, европейско. Делата прехвърлиха границите на страната.

Тъй и завещаха предците ни: „Не забравяйте, но не отмъщавайте!“ И затова – през изплаканите и неизплакани сълзи в очите им, през безмерната печал в душите им, през стаения упрек към онези, които можеха да помогнат и не помогнаха, през мъчаливия им протест към съббините – небивала дейност на потомците по възстановяване на паметта (издирвания на очевидци и записи на разказите им, издигане на паметници, паметни плочи и знаци, провеждания на паметни събори, поклонения, тържества и вечери, научни конференции...). За да не забравяме! И все в името на живота, а не на смъртта – Тракия без граници, Тракия на сърцата. За да не отмъщаваме!

Петра Мечева разказва за стореното от СТДБ през погледа на председател на тракийското дружество „Одринска епопея“ в Стара Загора и председател на Тракийския женски съюз. Разказва и за приноса на старозагорските тракийци в съзидането на паметта. Като жена разказва просто и ясно, разбрано. С чувствително безизкусно слово предава послания. Които има уши – да чуе, да знае, да помни. Така постепенно през нас се откроява и нейният образ – като един от съзидателите на възродената тракийската организация, като един от строителите на съвременна Стара Загора. Да! Боже да се появят повече книги за паметта! Да! Боже да се появят повече книги за Тракия! Защото са книги за създаването!

Българската гимназия в Одрин

В този дух напълно закономерно гимназията макар и нелегално се превръща в средище на националноосвободителната мрежа, а учителският състав е най-тясно обвързан с Одринския окръжен революционен комитет (ООРК) на Вътрешната македо-одринска революционна организация (ВМОРО). Именно гимназиалните учители неизменно оглавяват ООРК като председатели, други пък са членове на комитета. Същевременно голяма част от възпитаниците на гимназията са посветени в „светото дело“ и стават живата връзка между центъра и своите региони.

Одринската гимназия се утвърждава като учебно заведе-

консулство в Пловдив, възприема предложението на Одринското руско консулство да се съдейства за откриване с руски средства на българска гимназия в Одрин. Този план по ред причини не се осъществява, но Найден Геров продължава да проучва условията и възможностите за създаването на българската гимназия в Одрин. Неговата настойчивост се усилва особено много след запознаването му със завещанието на доктор Петър Берон от 1869 г. Още повече че тона завещание се явява решителен фактор за откриването и функционирането на българската гимназия в Одрин до нейното насилствено

училища, да се дадат възможно най-много знания по граматика, физика, аритметика, история и нравствени поучения. Анализът на съдържанието на „Рибен буквар“ открива в лицето на неговия автор един нов светски човек, който извършва преврат в практикуваната дотогава образователна система. В него се препоръчва и нов метод на обучение - взаимоучителният, изиграл значителна роля в новото българско училище. „Рибният буквар“ е едновременно и учебник по различни дисциплини, и литературно произведение, и педагогическо помагало. Затова получава много висока оценка.

Продължава в следващия брой

¹ Грую Манев

Все някога играе Виговден

Паметникът на Капитан Петко Войвода в Киев бе издигнат със средствата на родолюбиви българи и тракийци

ТЕ НИ ПОДКРЕПИХА

Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България е подготвило специално Свидетелство за дарение, което ще получат всички дарители, дали своята лепта за издигането на паметника на Капитан Петко Войвода в Киев. Централното ръководство на СТДБ и редколегията на вестник „Тракия“ изказват своята голяма благодарност към всички бизнесмени, кметове и общественици, които ни подкрепиха със своята финансова и морална помощ, за да се осъществи това високоблагородно и патриотично дело. Най-големите дарители, уважили тракийската организация и подпомогнали за осъществяването на нейната инициатива, са:

Георги ГЕРГОВ, собственик и управител на Пловдивския панаир
Николай КЪЛБОВ, изпълнителен директор на „Спарки елтос“ АД, Ловеч
Д-р. инж. Лъчезар ЦОЦОРКОВ, изпълнителен директор на „Асарел Медет“ АД, Панагюрище
Адвокат Дамян ГЕОРГИЕВ, кандидат-кмет на Стара Загора, подкрепен от СТДБ
Доц. г-р Овиг ФАРХИ, ректор на Техническия университет – Варна
Доц. г-р Анна НЕДЯЛКОВА, ректор на Варненския свободен университет
Павлин НИКОЛОВ, управител на „Интерком груп“ ООД
Паньо Д. ПАНЕВ, управител на „Елит-Пътна сигнализация“, Варна
Алексей БЕЛЕНКИЙ, член на ВК на СТДБ

Сред най-големите спомоществователи на проявата е и Красимир ПРЕМЯНОВ, който предоставя средства за изграждането на паметника, преди да приеме поста председател на СТДБ и след това, а също така и:

Кмет на Община Варна и кандидат-кмет Кирил ЙОРДАНОВ
Кмет на Община Пловдив и кандидат-кмет Славчо АТАНАСОВ
Кмет на Община ИВАЙЛОВГРАД и кандидат-кмет Стефан ТАНЕВ
Парламентарната група на КОАЛИЦИЯ ЗА БЪЛГАРИЯ с председател Сергей СТАНИШЕВ
Федерация за приятелство с народите на Русия и ОНД с председател проф. Захари ЗАХАРИЕВ
ВБМД ЛТД Търговско представителство с представител Веселин БАЛЕВ, потомък на Златю Войвода

В инициативата по събиране на средства се включиха активно и членове на Централното ръководство на СТДБ:

Стефан ГРУЕВ, главен секретар на СТДБ
Милен ЛЮЦКАНОВ, зам.-председател на СТДБ
Петра МЕЧЕВА, председател на ТД „Огринска епопея“ – Стара Загора
Румяна ВЪЛЧЕВА, председател на ТД „Капитан Петко Войвода“ – Варна

Нонка МАТОВА, председател на ТД „Войвода Руси Славов“ – Пловдив

Включиха се също тракийски дружества от цялата страна:

Тракийско дружество „Капитан Петко Войвода“ – Варна
Тракийско дружество „Огринска епопея“ – Стара Загора
Тракийско дружество „Войвода Руси Славов“ – Пловдив
Дружество „Тракия“ – Ямбол
Тракийско дружество „Георги Сапунаров“ – Хасково
Тракийско дружество „Стоян Мавродиев“ – Търговище
Тракийско дружество „Родопи“ – Асеновград
Тракийско дружество – Свиленград
Тракийско дружество – Димитровград
Тракийско дружество „Капитан Петко Войвода“ – Казанлък
Тракийско дружество – Момчилград
Тракийско дружество „Бояджик“ – с. Ветрино
Тракийско дружество – Бузовград
Тракийско дружество – с. Хришени
Тракийско дружество „Капитан Петко Войвода“ – с. Крън
Тракийско дружество – Самоков

Със свои средства се включиха още и много други тракийци и българи патриоти:

Бойко АНГЕЛОВ
Василиус МЕЛМИОС
Величко ПАЧИЛОВ
Верка СЕКУЛОВА
Проф. Делчо ПОРЯЗОВ
Добротмир ДЖИКОВ
Донка СТАМЕНОВА
Еди АВETИСЯН
Елена АЛЕКОВА
Живка ТОДОРОВА
Иван КАЛОЯНОВ
Иван СЛАВОВ
Калоян ЧАКЪРОВ
Каля КИРЧЕВА
Кичка М. ДИМИТРОВА
Константин КАВАРДЖИКОВ
Красен КОСТОВ
Красимир СТАНЕВ
Манол МИХАЙЛОВ
Мария АНДОНОВА
Мария ПРЕМЯНОВА
Милка СПАСОВА
Недялко КОМНЕВ
Никола ГАРИПОВ
Никола КИРЕВ
Николай КЪЛБОВ
Орлин ПОПОВ
Петко ПЕТКОВ
Петър КУРУМБАШЕВ
Петър ХРИСТОВ
Теодора АЙМАЛИЕВА
Тодор МИНЧЕВ
Христина МИЛУШЕВА
Юлиян ГЕНДОВ
Янчо ВАСИЛЕВ
Вестник „Тракия“ ще публикува в следващите броеве и други спомоществователи на тракийската инициатива.

ТЕ НИ ОТКАЗАХА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ – НАРОДНО СЪБРАНИЕ
София, 10.03.2011 г.

До
г-н Костагин Карамитрев,
председател на Съюза на тракийските дружества в България

Уважаеми господин Карамитрев,
По повод Вашето писмо до председателя на Народното събрание с искане парламентът да подкрепи финансово изграждането на паметник на Капитан Петко Войвода в гр. Киев - Украйна, Ви уведомявам следното.
Като държавен орган на бюджетна издръжка по закон Народното събрание може да дарява средства само на учебни и социални заведения, които се финансират от държавния бюджет.
Поради тази причина няма възможност да Ви бъдат отпуснати средства от Народното събрание.
Молбата Ви за помощ предоставяме за сведение на всички парламентарни групи в 41-вото Народно събрание.

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:
ИВАН СЛАВЧОВ /погнус/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ – МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА
София, 10.03.2011 г.

До
г-н Костагин Карамитрев,
председател на Съюза на тракийските дружества в България

ОТНОСНО: финансова подкрепа на паметник на Капитан Петко Войвода в Киев, Украйна

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАРАМИТРЕВ,
Министерството на културата приветства инициативата на Съюза на тракийските дружества да увековечи и извън България - в Киев, Украйна - паметта на националния ни герой Капитан Петко Войвода. Посветил живота си на освобождението на българите в Тракия, Капитан Петко Войвода участва и в Руско-турската война 1877-1878 г. и засвидетелства своята всеотдайност към свободата на Отечеството и неговите събуди.

Паметникът, с който ще бъде отбелязано пребиваването на Капитан Петко Войвода, макар и за кратко време, в имението му в Киевска губерния, дарено от император Александър II, е свидетелство за преклонението на потомците пред неговото родолюбиво дело и дълбоката му привързаност към България.

Необходимо е да Ви информирам обаче, че в бюджета на Министерството на културата няма предвидени средства за изграждане на мемориали и паметни знаци за събития и исторически личности.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАРАМИТРЕВ,
Като пожелавам успех на Вашата инициатива, вярвам, че ще имате възможност да осигурите необходимите средства от други източници, за да се отпаде още веднъж заслужена почит към големия български патриот Капитан Петко Войвода.

Заместник-министър:
г-р Тодор Чобанов /погнус/

СТОЛИЧНА ОБЩИНА
ОП „СТАРА СОФИЯ“ СЪС СОФИЙСКИ ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ
София, 28.07.2011 г.

До
г-н Красимир Премянов,
председател на Съюза на тракийските дружества в България
Копие:
До г-н Христо Ангеличин,
зам.-кмет на Столична община

Уважаеми г-н Премянов,
ОП „Стара София“ със Софийски исторически музей подкрепя инициативата на Съюза на тракийските дружества в България за тази кауза. Безспорно личността на Петко Киряков и неговата машабна дейност в Беломорска Тракия и Източните Родопи, както и безценната помощ, която той и ръководеният от него отряд оказват на руските войски по време на Руско-турската война (1877-1878 г.), осмислят напълно намерението за изграждането и откриването на паметник в гр. Киев, Украйна.

В бюджета на ОП „Стара София“ със Софийски исторически музей не се осигуряват средства за подпомагане на подобни инициативи. Институцията, която би могла да Ви подкрепи, е Столична община. Решенията за дарения се взимат от Столичния общински съвет и ние не възразяваме, ако Столична община намери необходимия ресурс и подпомогне финансово изпълнението и монтажа на паметника.

Директор на ОП „Стара София“ със Софийски исторически музей
инж. Борис Чилев /погнус/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ – КАБИНЕТ НА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
София, 05.08.2011 г.

До
г-н Красимир Премянов,
председател на Съюза на тракийските дружества в България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕМЯНОВ,
Във връзка с Ваше писмо с вх. № 08.02-70/11.07.2011 г., постъпило в кабинета на министър-председателя, Ви предоставям приложено копие на становище на министерство на културата.

Приложение писмо: вх. № 08.02-70/29.07.2011 г.
НАЧАЛНИК НА КАБИНЕТА НА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
РУМЯНА БЪЧВАРОВА /погнус/

Приложеното писмо:
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА
27.07.2011 г.

До
г-жа Румяна Бъчварова,
началник на кабинета на министър-председателя на Република България

УВАЖАЕМА ГОСПОЖА БЪЧВАРОВА,
Във връзка с постъпило писмо от Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България и отправените от негови председател г-н Красимир Премянов предложения предоставям на Вашето внимание следното становище:

Министерството на културата приветства инициативата да бъде издигнат паметник на Капитан Петко Войвода в украинската столица Киев.

За съжаление поради настъпилата световна финансова и икономическа криза, в която културата е една от най-потърпевшите сфери, и поради намаляване на бюджета на всички ведомства като една от антикризисните мерки на правителството на България Ви уведомявам, че Министерството на културата няма планирани средства да подкрепи реализирането на тази патриотична инициатива.

С уважение:
Ива Петрони,
началник на кабинета на министъра на културата

Подписката за набиране на средства е открита до окончателното изплащане на паметника. Призоваваме всички тракийци и българи патриоти да продължат своите дарения. Те могат да се правят в тракийските дружества в страната, в Централното ръководство на СТДБ в София и по банков път на следните сметки:

Банка ДСК, Клон 1, „Батенберг“ № 6 – София
IBAN BG34STSA93000001683816 BIC STSABGSF – в лева

Банка Регионална инвестиционна банка - Варна
IBAN BG39RIBR92100000000347 BIC RIBRBG22 – в лева

Национално поклонение в Аврен

От стр. 1

В 10.30 часа бе отслужена панихида пред паметника с изписаните имена на жертвите, проведена от апостола на тракийската Родопска планина отец Боян Саръев.

Точно в 11.00 часа тържествата бяха открити от кмета на с. Аврен Димитър Антонов. След възпителните думи в памет на жертвите той отново постави въпроса за откриването на КПП Аврен - Комотини, подет още преди години.

Прочувствено слово за тракийските събития от 1913 г. произнесе Петра Мечева, председател на Тракийския женски съюз (словото помествахме отделно).

Съпричастни към събитието бяха със своите слова депутатката Цвета Караянева и зам.-кметът на Крумовград.

Красимир Премянов приветства гости и тракийци на събора поклонение и подчерта, че въпреки трагичните събития ние твърдо отстояваме девиза на тракийци „Не забравяйте, но не отмъщавайте“. Той говори и за бъдещото развитие на този красив край на България. Красимир Премянов връчи на художествени колективи, отлично представили се на Националния тракийски фолклорен събор „Богородична стъпка“ - 2011, Стара Загора. Специалната награда на СТДБ бе връчена на НЧ „Съзнание -1890“, на с. Жълти бряг, Хасков-

Тракийци от цялата страна бяха в Аврен

Деца от Кърджали ...

ско - красиво оформена грамота и сумата от 200 лв.

Специалната награда на ТД „Огринска епопея“ - Стара Загора, грамота и сумата от 200 лв. бе връчена на НЧ „Народни буди-

тели“ в с. Аврен.

Специалната награда на кмета на Старозагорските минерални бани се връчи на Тракийското дружество на с. Малък Девисил.

Официалните гости

... и от Аврен

Поклонението продължи с поднасяне на венци и цветя от СТДБ, ТЖС, Тракийско дружество „Огринска епопея“ - Стара Загора, ТД - Кърджали, венци и цветя от областния управител на

Кърджали и още много тракийски дружества, тракийци и граждани от страната.

Последваха изяви на художествени колективи от с. Аврен, Кърджали, Стара Загора и др.

Българските християнски

Димитър ШАЛАПАТОВ

ЗАПАДНА (БЕЛОМОРСКА) ТРАКИЯ

Понятието Западна Тракия, като територия, добива гражданственост след края на Първата световна война. Тогава тази територия се отнема от България в полза на страните победителки, но само след шест месеца е препотстъпена на Гърция. Това е територията между реките Марица и Места, отнета от България в полза на Гърция.

В пределите ѝ влизат бившите Поморджински, Дедеагачки и част от Огринския турски санджак.

В турската империя най-малката административна единица е нахия (община), след нея кааза (околия), санджак (окръг) и вилает (област).

След 1878 г. цяла Тракия попада в Огринския вилает. Само една малка част около столицата остава в чертите на Цариградския вилает.

В Поморджинския санджак влизат Поморджинска, Ксантийска, Ахъчелебийска (Смолянска), Даръдеренска (Златоградска), Егридеренска (Аргинска), Рупчоска (Девинска)

и Султан - Ерийска (Момчилградска и Крумовградска) кааза.

В територията на Западна Тракия от този санджак влизат изцяло Ксантийска и Поморджинска кааза и само част от останалите.

В Дедеагачки санджак влизат каазите Дедеагач, Софлу и Енос. Дедеагачка и Софлийска каази са в Западна Тракия, а Енос - в Източна Тракия.

През 1915 г., в резултат на върната от Турция територия, е създаден Караагачки окръг в пределите на България. В него влизат Ивайловградска, Свиленградска, Димотишка и част от бившата Огринска околия.

Българското население в Беломорска Тракия, в рамките на османската империя, е било съсредоточено в старите български селища в Родопите Доган Хисар, Сачанли, Тахтаджик, Пишман, Янурен, Дервент, Манастир, Балькьой, Голям Дервент, Еникьой, Габрово, Ксантийско и др. Те захранвали с християнско население градовете, а така също и полските села, изоставени от жителите им турци. Този процес на демографски растеж на българската общност в Беломорска Тракия се развивал с ускорени темпове. Не само в селищата майки нараствало население, но и в селищата, в които вече имало преселници. Този процес бил нарушен след Руско-турската освободителна война, когато голяма част от населението тръгнало след изтеглящите се освободителни войски. Голям отлив на население тогава отбелязали селища като Балькьой - 300 семейства, Янурен -

300 семейства, Доган Хисар, Фере, Софлу и много други. Макар че някои от изселниците се завърнали след дадената амнистия от Турция, населението до 1912 г. не могло да се възстанови в сравнение с 1878 г.

Борбата за самостоятелна българска църква в Беломорска Тракия била много трудна, тъй като Турция, подтиквана от Патриаршията, не разрешавала регистрацията на българската църква в този регион, въпреки че в една епархия - Маронийската, от 33 селища само 4 били гръцки, и то - гъркомански. Чисти гърци вероятно имало само в Мароня, но и там голяма част от жителите били с български корени.

Учебното дело се развивало успоредно с църковната борба, макар че в някои селища български училища били открити доста преди църквата да премине към Екзархията. В повечето случаи веднага след като селото се присъединяло към Екзархията, откривали българско училище. Имало български селища, особено в Димотишко и Огринско, в които процесът на погръчване започнал доста рано. Това са така наречените параланковци. В други селища населението било двуетнично - с турски и български език, т.е. огагаузено. Такива селища били Саръхадър, Татаркьой, Булаткьой, Сарсали и Сусуркьой. Селища, които до 1912 г. не били преминали към Екзархията, например Мараш, Комарли, Макри, Кърка, Урумджик били наричани патриаршистки.

В Беломорска Тракия била създадена революционна мрежа за подготовка за избухване на въоръжено въстание. По-дейно участие

взели селата, които били отхвърлени по-рано Патриаршията.

На 5 октомври 1912 г. избухва Балканската война. След победата в тази война, на основание подписания Лондонски мирен договор, България получава земите на запад от линията Мидия - Енос, до поречието на р.Струма, а също така част от територията на Македония. На 16 срещу 17 юни 1913 г. избухва Междусъюзническата война. На 28 юли 1913 г. е подписан Букурещкият мирен договор, узаконяващ резултатите от Междусъюзническата война. На 16 септември 1913 г. е подписан Цариградският договор между България и Турция, според който Беломорска Тракия остава в България. На 24 август 1915 г. е подписана Софийската конвенция между България и Турция, с посредничеството на Германия, с която се уточняват границите между България и Турция. На България е върната територия от над 2 хиляди кв.км, намираща се на десния бряг на р. Марица, срещу гр. Огрин, в която попадат Димотишка околия и части от Свиленградска, Ивайловградска и Огринска околии. На България се дава и една ивица, широка не повече от 2 км. по левия бряг на р. Марица - до устието ѝ.

На 27 ноември 1919 г. е подписан Ньойският мирен договор, с който България губи Западна Тракия. На 24 май 1920 г. Западна Тракия е предадена от Антантата на Гърция.

На 19 септември 1924 г. е подписан протокол за уреждане на малцинствените проблеми между България и Гърция. Подписан е от

външните министри Калфов и Политис. Този протокол, след като Гърция изконсумира ползата от подписването му, не е ратифициран от нейния парламент. На базата на този протокол става „добро-волното“ изселване на българите от Тракия.

На 8 декември 1927 г. е подписана спогодбата Кафангарис - Моллов, уреждаща имуществените проблеми на изселените се от Тракия тракийски българи, а от България - „гърци“.

Всъщност ето какъв е резултатът - Тракия се обезбългарява. Едно население, което е успяло да потвърди своята национална идентичност в многобройни борби с гръцката църква, нежелаещ да остане под гръцка власт с променена идентичност, е принудено да напусне територията, в която е живяло хилядолетие. В същото време друго българско население, живеещо в България с позамъглено национално съзнание, но говорещо езика ни, е принудено да се засели в Тракия. Така България губи двоино, защото и се отнема територия и население, чието българско съзнание било започнало да се възвръща. Именно за това население г-р Невена Даскалова пише своята книга „Кариоти“.

След гръцко-турската война през 1922-23 г. бежанците от Източна Тракия се заселват в Западна Тракия. Голяма част от тях са българи патриаршисти.

Изводът, който може да се направи е, че сега в Западна Тракия живеят в голямата си част погръчени в различни периоди от исто-

В името на България и Христовата вяра

Слово на Петра Мечева в Аврен

За кой ли път жени тракийки от цялата страна се стичат тук, в този красив край на България, за поклонение и почит! За кой ли път българи патриоти от тракийската Родопска планина, закрилица на хайдути и прокудени българи, пристъпват тук! За кой ли път България прави поклон пред един величав подвиг, пред подвига на 42 жени и невръстни деца, непокорни към петвековния поробител, за да защитят името си българско и Христовата вяра.

Кой ги научи така твърдо

да защитават достойнство и чест, род и родина?

Тяхната академия на живота беше семейното училище със силен български дух, тук те получаваха първите уроци от деди и бащи как гордо да носят името българин и да бранят семейната и родова чест и християнската си вяра.

Нима не е героизъм с месеци да бъдеш подлаган на жестоки инквизиции, да слушаш воплите на беззащитните си рожби на по дъве, три и четири години, гладни вперили поглед в теб с надеждата да ги спасиш,

нахраниш и изведеш на простор и слънце!

А ти си в окови и не можеш да сториш това.

Днес това жестоко изпитание може да разбере само жената майка, която дава живота.

Даже когато измъчената група от 42 жени и деца е отведена на това тъмно и усойно място в местността Мъглен край с. Аврен, виждайки зейналата пропасть и дълбоките канари, майките решават да намерят смъртта заедно със свдигните си рожби и да станат плячка на дивите зверове, но да останат

неопетнени с името българка и с чистата християнска вяра.

И днес този подвиг, погледнат от върха на XXI век, когато хората са се вкопчили в борбата за власт и богатство, ни кара да се питаме дали сме достойни пред паметта на жертвите. Редно е всеки от нас да се замисли.

За тези мъченици, за тяхната нравствена и християнска чистота, за тяхната преданост пред олтара на отечеството. Тракийският женски съюз чрез СТДБ предлагаме тези 42 жени и деца от с. Манастир, Беломорска Тракия, и в

подкрепя на отец Боян Саръев 200 невинни деца, останали жертва на турския башибозук, жестоко убити край с. Глузово, Илиева нива, през далечната 1913 г. Светият синод на Българската православна църква да ги КАНОНИЗИРА И ОБЯВИ ЗА СВЕТЦИ.

Защото няма по-кървави и героични моменти в най-новата история на България от Баташкото клане, от кървавите убийства на тези 42 жени и деца и 200-та невръстни тракийчета, станали жертва в името на България и своя род и родина.

Поклон пред паметта им!

Венецът на СТДБ

Авренци също поднесоха Венец

Снимки: Методи Бунджулов

селища в Западна Тракия

рията ни българи.

- ГЮМЮРДЖИНСКА ОКОЛИЯ**
- Гюмюрджинска кааза е най-голямата в Западна Тракия. Към 1912 г. тя наброява около 160 села, от които 26 български екзархистки, 7 български патриаршистки, от тях 3 с огагаузени българи. Останалите, в по-голямата си част турски и българомохамедански, са били почти изцяло селата в Балкана. Гръцко е било само Мароня, в което са живеели и българи. Силен бил гръцкият елемент в Гюмюрджина, но той бил създаден на база погръчани през годините българи. Такива ядра на гръцизъм се срещали в гъркоманските села Ирджан Хисар, Кючуккой и Ясъкой, чийто произход е изцяло български.
- Български екзархистки селища са:**
1. Гюмюрджина (Комотини) – 540 къщи, от които 380 патриаршистки, през 1912 г.; 1100 къщи през 1920 г.
 2. Българска Сарджа (Каламокастро) – 20 къщи
 3. Денизлер (Пелагия) – 60 къщи
 4. Евренкой (Еврунос) – 40 къщи
 5. Кърчифлик (Кирцифлик) – 20 къщи. Днес не съществува.
 6. Каледжидере (Каситера) – 500 къщи
 7. Караачкой (Диони) – 140 къщи
 8. Каракурджали (Крофили) – 160 къщи
 9. Къзлар (Кизарио) – 70 къщи
 10. Козлуккой (Каридиа) – 100 къщи
 11. Кушланли (Ксилагани) – 350 къщи
 12. Мароня – 100 български къщи
 13. Ортаджи (Амвросия) – 80 къщи
 14. Кър Сарджа (Месоуни) – 70 къщи

15. Софулар (Аскитес) – 90 къщи
16. Лефеджилер (Лофари) – 60 къщи
17. Манастир (Монастири) – 500 къщи
18. Сачанли (Пондики) – 600 къщи
19. Хаджилар (Проскениетес) – 250 къщи
20. Чагърли (Стрими) – 250 къщи
21. Шапчи (Санес) – 100 къщи
22. Ясъюк (Ясио) – 70 къщи
23. Дереккой (Пандросос) – 120 къщи
24. Фатияряка – 70 къщи. Днес не съществува.
25. Чобанкой (Сикурахи) – 250 къщи

Църквата „Св. Атанас“ в с. Кючуккой

26. Беятли (Пагоуриа) – 70 къщи
 27. Атъкой – 45 къщи. Днес не съществува.
- Български патриаршистки села**
1. Ирджан Хисар (Гратини) – 70 къщи
 2. Кючуккой (Козмио) – 120 къщи. Църквата е „Св. Атанас“
 3. Черибашкой (Протато) – 50 къщи
 4. Ясъкой (Ямос) – 250 къщи
 5. Сусуркой (Состис) – 50 къщи,

огагаузени българи

6. Булаткой (Асомати) – 60 къщи, огагаузени българи

7. Сарсали (Салпи) – 50 къщи

Анастас Разбойников пише, че произходът на селата Ясъкой и ксантийското Кюлюккой е от родопските българи, защото по говор и носии приличали на тях. Тяхното погръчване започнало през втората половина на 19 век. През 1912 г. са били останали под влиянието на гръцката патриаршия и са смесвали езика си с гръцки думи. А селата Булаткой

никът Винкел сочи селата Ирджан Хисар и Кючуккой като чисто български, но гръцката църковна пропаганда успява да ги задържи в ломото на гръцизма. За село Черибашкой се знае, че в него са отивали да работят на зеленчуковите градини много българи. Някои от тях се заселили със семейства там и така селото станало смесено с турци.

Турски села, в които се заселили българи след 1913 г.

1. Демир Бейли (Венна)
2. Имарет чифлик (Имерос)
3. Кюлю (Тинос)
4. Ирджан (Арисви)
5. Бекиркой (Велкуио)
6. Доланчилар (Строфи)
7. Дур Хасанлар (Нега)
8. Ашал Махле (Арсакю)
9. Балдъран – не съществува
10. Ени Балдъран (Неа Санта)
11. Каубиккой (Хамило)
12. Козлукебир (Ариани)
13. Куштеле (Аетокорифи)
14. Курджали (Лукио)
15. Мюселмкой (Микро Писто)
16. Паямлар (Плагия)
17. Ташлък (Петрота)
18. Хаджи Мустафа (Амфия)
19. Челебиккой (Архонтика)
20. Юч Къзлар (Никитес)
21. Черибашкой (Протато)
22. Каратепе (Дрими)
23. Томруккой (Докос)
24. Пазаркой (Агора)
25. Чифлик Палас (Тцифлики)
26. Кючук Сиркели (Ксиага)
27. Басъркой (Пасос)
28. Бахуркой (Враяз)
29. Ташканлар (Кинира)
30. Тустуккой (Кикудио)
31. Уйсали (Исамо)

32. Малка Доганджа (Микро Дукамо)
33. Голяма Доганджа (Мега Дукамо)
34. Хаджи махале (Агиохори)
35. Голяма Сиркели (Филира)
36. Караджаккой (Аратос)

След опожаряването на село Сачанли, жителите му се настаняват в Мароня - 60 семейства, Каратепе, Тарлъкой, Козлукебир, Мюселмкой, Кючуккой, Балдъран, Пазаркой, Чифлик Палас, Басуркой, Шапчи, Ирджан Хисар, Ючкъзлар, Курджали, Сиркели, Хаджимустафаккой, Ташканлар, Ташлък. Още на втората година тези, които били в Мароня и Ирджан Хисар, ги напускат и се заселват в Козлукебир, където си построяват църква. Свещеник бил Илия Ангелов. От Димитър Славков, племенника на Илия Славков, знам, че камбаната от църквата в Сачанли е монтирана именно там.

Трябва да се знае, че през лятото на 1913 г. кланетата на пленените българи от околните села стават именно в това турско село. Има разлика между българското Козлуккой (Каридиа), в близост до Гюмюрджина и това, което е в близост до Шапчи. Част от Каледжидеренци се заселват в Куштеле, в Евренкой и Шапчи. Манастирци са били настанени в Хаджи Мустафаккой, Черибашкой, Ирджан и Кючуккой.

Атъкойци били настанени в Шапчи, а някои чобанкойци в Макри.

В селата Кючуккой, Кърка, Голяма Сиркели, Имарет чифлик, Куштеле, Ясъкой, Небиккой били настанени българи от Мала Азия.

И на 90 иска да пее пред голяма публика

На 11 декември солистката на момчилградската тракийска група Кера Станкова ще навърши 80 години. За принос в националното тракийско движение тя получи златен медал „Капитан Петко Войвода“.

Предстоящият ѝ юбилей беше повод да я посетим в дома ѝ в Момчилград. Съпруга на военен, работела през целия си живот при военните, леля Кера е стъкмила своя дом по войнишки - подредено и красиво.

Измежду най-ценните неща е портретът на баща ѝ Атанас Василев, народен певец, или както го знаят от Тракийския клуб в Кърджали - бай Ташо. Той е носител на 10 златни и 5 сребърни медала. Другото ценно нещо на леля Кера е тракийската ѝ носия,

с която се е явила за първи път на сцената преди 61 години. Във Военния клуб в Кърджали посрещали Новата 1950 г.

Започнала е да се изявява още на 15 години. В родното ѝ село Воденци, Хасковско, винаги са я викали да пее по сватбите и са я слагали на видно място до кумовете. Иначе корените ѝ са от Сачанли. Башибозуците подгонили тракийците през 1913 година. Бягало и семейството на дядо ѝ. Стигнало до брега на Арда, но там башибозуците заклали баба ѝ, невеста на 22 години, а дядо ѝ успял да се спаси заедно с майка ѝ, тогава бебе на девет месеца.

Леля Кера е била солистка на Фолклорен клуб в Кърджали. Основателка на фолклорните

групи в Подкова и Момчилград. Заредили се медалите и грамотите - от Националния фолклорен събор в Рожен, от събора на народното творчество „Китна Тракия пее и танцува“, от нагледането в Златоград „Родопите и Космосът“, от Националния събор в Коприщица... Пяла е и пред Добри Джурев, и при обсъждането на филма „Капитан Петко Войвода“ с участието на Васил Михайлов и целия творчески екип.

Синът ѝ Данчо е бил солист във военен хор, а по-малкият, Наско - солокитарист и певец в ученически хор. Внукът ѝ Лука е певец, а другият внук, Антон - танцьор.

Леля Кера желае да пее дори на 90 години.

Кера Станкова

80 години от рождението на тракийския поет Марко Недялков

Марко Недялков е роден на 15 септември 1931 г. в село Овчи кладенец, Ямболско. Завършва българска филология в СУ „Св. Климент Охридски“.

Умира на 11 септември 1993 г. в София.

Редактор е във вестник „Народна младеж“ и Българско национално радио, редактор и директор на издателство „Народна младеж“. Автор е на повече от 40 книги - поезия, проза, есеистика - „След хиляда години раздяла“ (любовна лирика), „Зорницата за мама плаче“, „Ще си останем същите момчета“, „Никой не умира по желание“, „Моят и твоят приятел Пеню Пенев“, „Кой пита за годините на птиците“ и др. Негови произведения са превеждани на руски, немски, японски, арабски и други езици.

Основен мотив в творчеството му заема темата за родния край – неговата история, природа и хората от Тунджалъка.

Стефан Чирпанлиев:
„Марко Недялков се радва на необикновена популярност, особено сред хората от равна Тракия, от Тунджалъка. Нямам чет стиховете му, посветени на родния край, на мъгрите, търпеливите, справедливите люде от тунджанска Тракия, хора с широки души, жадни за красота и истина. Тук, където е неговият корен, Марко изпял най-хубавите си песни.

Чувстваше се като Антей, който добива могъщество при съприкосновение със земята.“

Илко Капелев:
„Със своите над 40 книги певецът на Тунджанския край създаде една нежна поетична гържава, която завеща на ценителите на изящната словесност. Тъжно е, че „повелителя“ на тази гържава го няма.“

Атанас Желязков:
„От първите до последните си дни Марко Недялков бе истински гражданин, мислеше,

попмагаше и воюваше за добруването на хората от нашия край. Последната, предсмъртната му книга също носеше полъха на родното, скъпото. Само един голям сърцевед можеше да изрече „Тунджа през сърцето ми тече!“.

Юбилейната вечер, посветена на личността и творчеството на автора, ще се състои на 9 ноември (сряда) от 18 часа в Музикалната зала на Съюза на българските композитори на ул. „Иван Вазов“ 2.

МАРКО НЕДЯЛКОВ

НОЩ В ЕДНО ТРАКИЙСКО ГРОБИЩЕ

Как всичко е така невероятно
и тъй обикновено в тоя час.
В затишието тягостно и златно
със мъртвите приказвам само аз.

А те, прелети в храсти и дървета,
във корени, треви и цветове,
превземат и ливади, и полета
и влизат като знойни ветрове
в сърцето ми,
което като свещник
от пламъците на скръбта кипи,
готово да прости на всеки грешник
и всеки гроб в сълзи да потопи.

Припада мрак.
И всичките видения се стапят
в мрачините на нощта.
И идва онуй страшно просветление:
- С доброто се живее на света!

СТИХОТВОРЕНИЕ В БЯЛО

Бели са пъпките на дървесата,
с бяло покрили зелените листи.
Бели са, бели са и небесата,
кратко заронили капки сребристи.

Бели блестят като преспи реките
в кипнала пяна, по-бяла от мляко.
В бяло се къпят на Тунджа върбите,
вкопчили с корени

пясъка яко.

ЗЕМНА ПРИКАЗКА

Аз слушам равнината – тя ми казва:
- Седни за малко и си почини!
Зелено мляко пий от мойта пазва
и меден сок от моите дълбини.
Аз слушам равнината – тя говори:
- Седни, от моята роса вземи!
И ако сънна дрямка те обори,
от себе си и мен не се срами.
Легни си кротко,

с нежност ще те плисна,

ще те завия, ще те подслоня,
до своето сърце ще те притисна,
ще те окъпя в своята светлина.
И с млечен мирис най-благоуханен
ще те наситя, ще те освежа.
Макар че си законен мой стопанин,
на своите длани аз ще те държа.
Легни на мен, когато силно страдаш,
легни на мен, когато нямаш глас.
Пред мене колкото по-ниско падаш,
триж по-високо ще те вдигам аз!

Бели са, бели стагата близнили,
всички овчари са станали бели.
Бели са моите съседки ранили,
белите ризи на припек прострели.

Бели са, бели надгробните плочи,
за да не губим другарите верни.
Само земята, застинала в почит
бяло да ражда,
остава все черна!

ЯМБОЛСКИ МОТИВ

Да имаше човешки глас земята,
би казала какви чеда отхрани.
Един е под небето Караджата
и Алтънлъ Стоян със триста рани.

По камък да ударя,
ще протътне не стон,
а песен вечна за Инджето.
Ах, не талази влачи Тунджа мътни,
а моите чувства -
химни на сърцето!

ДАЛЕЧНИ ЗВУЦИ

Една зелена тишина
нахлу в душата ми със звуци.
...Аз пак съм в мойта равнина
при селяните с ямуруци.
И търся с билките за лек
най-хубавото мило цвете.
Нозете ми потъват в мек
килим, изпран от дъждовете.
Целебна сминова роса
се плиска в моите зеници,
а долу, хей, една коса
събира нанизи жълтици.
И падам аз като дете
на мократа земя светиня,
която все расте, расте
под огньовете от звезделина.
И в тях потъвам аз самия
като в димящи езера.
...Сега е трудно да открия,
сам себе си да разбера.
И Тунджа – моята река –
тъжи със мен, щом в нея стъпя,
че днес не мога пак така
в небето ѝ да се изкъпя.

НАРОДНА ПЕСЕН

Народните песни отживяха своето
време като овчарските звънци.

Един млад поет

Още свирят гусларите стари на село
по сборове и сватби, и летни седенки
как умирал войвода с пронизано чело
във гората под гъстите дъбови сенки.

Още плачат кавали в среднощната доба
и от тях петвековната мъка ни вика.
И Петкана, и Лазар се будят от гроба
и повежда си стадото Георги Грозника.

И далеч над Михайлово сто харамии
пият вино от бъчва и вятъра свири.
Кара Кольо на коня с калпак самурлия
тръгва Индже войвода по Странджа да гири.

На два рога ковани по равно Загоре
Яна своята жалба нечуто изплаква...
Недолюбено либе сред бащини двори
три години юначния Гълъб очаква...

Тунджа влачи водите си кървавомътна,
конче цвили над конник край Ямбола града.
Млад юнак в черни кърви под бука крайтътна
иска знаме над гроба си вместо награда!...

Родна песен! Ти наша разтуха и клетва,
наша люлка, люляла ни дълги столетия.
Не ли ти, родна песен, по оран и жетва
с топли сълзи оплака народа ни клетия?

Ти робиня не бе ли и черна катунка,
оросена от кръв тежкоплодна ръкойка!
Ала селянка пей над бръшляната струнка
и пресява словата за Сирма и Бойка!

Родна песен! Как твоите звуци вековни
някой днес ще сравнява с заглъхнали звънци?
На такъв отвърни със напели бунтовни,
посипи го със цвят, ослепи го със слънце!

Тракийци, гласувайте за нашите кандидати!

Кандидати, издигнати самостоятелно от ПК „Тракия“ за местни избори 2011

I. ОБЛАСТНИ ЦЕНТРОВЕ

1. **Община Пловдив** – кмет **ген.- майор Нонка Дечева Матова** и листа от 11 общински съветници.

II. ОБЩИНИ

- 1. **Община Асеновград** – кмет **Анатолий Янев Василев** и листа от 7 общински съветници
- 2. **Община Рогово** – кмет **Илия Василев Жилов** и листа от 7 общински съветници
- 3. **Община Куклен** – кмет **Димитър Кръстев Сотиров** и листа от 6 общински съветници
- 4. **Община Доспат** – кмет **Красимир Смилов Долев** и листа от 13 общински съветници
- 5. **Община Харманли** – кмет **Маргарит Тодоров Петров** и листа от 21 общински съветници
- 6. **Община Несебър** - листа от 6 общински съветници
- 7. **Община Поморие** - листа от 6 общински съветници
- 8. **Община Полски Тръмбеш** - листа от 5 общински съветници
- 9. **Община Маджарово** - листа от 8 общински съветници

III. КМЕТСТВА

- 1. **С. Равда, Община Несебър** – кмет **Кольо Райков Колев**
- 2. **С. Пльовица, Община Несебър** – кмет **Васил Алексиев Василев**
- 3. **С. Тънково, Община Несебър** – кмет **Христо Николов Николов**
- 4. **С. Оризаре, Община Несебър** – кмет **Черньо Стоянов Пенчев**
- 5. **Гр. Ахелой, Община Поморие** – кмет **Иван Георгиев Георгиев**
- 6. **С. Чернево, Община Суворово** – кмет **Мурка Димитрова Янева**
- 7. **С. Павел, Община Полски Тръмбеш** – кмет **Анка Пенчева Личева**
- 8. **С. Змейца, Община Доспат** – кмет **Венелин Авкатев**
- 9. **С. Късак, Община Доспат** – кмет **Реджеп Реджепов**
- 10. **С. Барутин, Община Доспат** – кмет **Росен Стоянов**
- 11. **С. Чавдар, Община Доспат** – кмет **Румен Диев**
- 12. **С. Любча, Община Доспат** – кмет **Митка Чаушев**
- 13. **С. Козаново, Община Асеновград** – кмет **Ангел Тодоров**

Местни коалиции с участие на ПК „Тракия“

- 1. **Община Сливен** - кмет **Галин Кънчев** и листа общински съветници
- 2. **Община Ямбол** - кмет **Стоян Проданов** и листа общински съветници
- 3. **Община Малко Търново** - кмет **Катя Кюломджиева** и листа общински съветници
- 4. **Община Хасково** - кмет **Иван Станчев** и листа общински съветници

- общински съветници
- 5. **Община Ивайловград** - кмет **Стефан Танев** и листа общински съветници
- 6. **Община Любимец** - кмет **Михаил Димитров** и листа общински съветници
- 7. **Община Свиленград** - листа общински съветници
- 8. **Община Тополовград** - листа общински съветници

Подкрепа на кандидатури, издигнати от други партии и коалиции или инициативни комитети

I. КМЕТОВЕ НА ОБЛАСТНИ ЦЕНТРОВЕ

- Община Благоевград** – кмет **Емил Костадинов** (БСП)
 - Община Варна** – кмет **Добромир Джиков** (независим)
 - Община Перник** – кмет **Росица Янакиева** (местна коалиция)
 - Община София-град** – кмет **Георги Кагиев** (БСП)
 - Община Стара Загора** – кмет **Дамян Желязков Георгиев** (независим)
 - Община Търговище** – **Красимир Мирев** (независим)
 - Община Хасково** – кмет **Иван Станчев** (местна коалиция)
 - Община Шумен** – кмет **Красимир Костов** (БСП)
 - Община Смолян** – кмет **Дора Янкова** (БСП)
 - Община Разград** – кмет **Денчо Бояджиев** (независим)
 - Община Ловеч** – кмет **Митчо Казанджиев** (БСП)
- II. КМЕТОВЕ НА ОБЩИНИ
- Община Банско** – кмет **Костадин Юнчов** (БСП)
 - Община Гоце Делчев** – кмет **Владимир Москов** (БСП)
 - Община Сангански** – кмет **Антон Тотев** (независим)
 - Община Средец** – кмет **Тодор Проиков** (БСП)
 - Община Карнобат** – кмет **Георги Димитров** (БСП)
 - Община Царево** – кмет **Петко Арnaudов** (независим)

ДЕКЛАРАЦИЯ

На 4 октомври 2011 г. медиите в Кърджали публикуваха декларация от името на ръководството на Политически клуб „Тракия“. В тази връзка Председателството на Политически клуб „Тракия“ в състав: генерал Тодор Бояджиев – почетен председател; Георги Мисайлов, Руси Шопов, Елена Алекова Христова – съпредседатели, и Чавдар Георгиев – организационен секретар, е длъжно да Ви уведоми, че Централното ръководство никога не е приемало подобна декларация.

В пълномощията на назначения координатор Огнян Колев Иванов е даден мандат единствено за регистрация на партията самостоятелно или в местна коалиция за участие в местните избори. В съпровождащото писмо изрично е подчертано, че в съответствие с политиката на Съюза на тракийските дружества в България, респективно Политически клуб „Тракия“, да не се влиза в политически договори и взаимодействие с партии ДПС и ГЕРБ.

Що се отнася до президентските избори, е приета Декларация–обръщение на Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България, към която солидарно се е присъединил Политически клуб „Тракия“, за подкрепа на кандидатпрезидентската двойка Ивайло Калфин-Стефан Данаилов заради личния им принос в защита на тракийската кауза. Същата прилагаме допълнително.

5 октомври 2011 г.

От Централното ръководство на Политически клуб „Тракия“
Съпредседател Елена Христова
Орг. секретар Чавдар Георгиев

ДЕКЛАРАЦИЯ

НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА ТРАКИЙСКО ДРУЖЕСТВО „КАПИТАН ПЕТКО ВОЙВОДА“-ВАРНА
ОТНОСНО ПРЕДСТОЯЩИТЕ ИЗБОРИ ЗА ПРЕЗИДЕНТ И ОРГАНИ ЗА МЕСТНА ВЛАСТ

Съгласно взетите решения от Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България и Политически клуб „Тракия“ Управителният съвет на Тракийско дружество „Капитан Петко Войвода“ призовава членовете на тракийската организация във Варна за президентските избори да подкрепят кандидатите за президент и вицепрезидент – Ивайло Калфин и Стефан Даваилов, които подкрепяме като личности, допринесли за отстояване на позициите на тракийската организация по решаване на проблема с обещанията на тракийските българи от Източна Тракия и Мала Азия, за възстановяване на българските църкви в Одрин и редица други национални изяви.

По участието на тракийци в изборите за местна власт Управителният съвет на дружеството потвърждава решенията, взети от Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България и Политически клуб „Тракия“, че тракийската организация във Варна като обществена, непартийна организация няма да подкрепя кандидатури на кметове и общински съветници, издигнати от политически партии.

Управителният съвет на Тракийско дружество „Капитан Петко Войвода“ призовава членовете на дружеството в предстоящите избори за президент и органи на местната власт да гласуват по съвест за личности тракийци, допринесли за развитието и утвърждаването на тракийската организация във Варна и България.

УС на ТД „Капитан Петко Войвода“-Варна

Полезни срещи

София

През последната седмица на септември 2011 г. председателят на СТДБ Красимир Премянов осъществи срещи с г-р Стоян Горчивкин, новия генерален консул на България в Одеса, и с Любомир Попов, новия генерален консул на България в Одрин. По време на срещите двамата консули бяха запознати с дейността на Съюза на тракийските дружества в България; с договора за

сътрудничество, партньорство и културни връзки между СТДБ и Асоциацията на българите в Украйна, обединяваща най-голямата българска диаспора - 90% от която е с тракийски произход, както и с позицията на СТДБ по въпросите, касаещи имуществените интереси и обезщетението на тракийските бежанци и техните наследници от Източна Тракия и Мала Азия.

Одрин и Истанбул

На 8 и 9 октомври т. г. Красимир Премянов, председател на СТДБ, и зам.-председателят Милен Люцканов посетиха Одрин и Истанбул.

В Одрин ръководителите на СТДБ проведоха срещи с отец Александър Чакарък и с представители на българското църковно настоятелство, а в Истанбул - с представители на Българската екзархистка фондация и с нейния председател Васил Лязе.

По време на срещите бяха обсъдени въпроси, свързани с възстановяването на българските имоти в Турция и бяха уточнени взаимоотношенията между Българската екзархистка фондация и

СТДБ. Бяха договорени също възстановяването на музейната експозиция в метоха към църквата „Св. Стефан“, в която ще бъдат изложени експонати, свързани с историята на тракийските българи в Турция, както и на възстановяването на български църкви в Лозенград. Бе съгласувано тракийски фолклорни състави и изпълнители да участват активно в празниците, които организира Българската екзархистка фондация.

По време на посещението беше решен и проблемът с присъствието на паметника на Антим I в двора на храма „Свети Константин и Елена“, срещу който преди време се обяви Вселенският патриарх.

ТРАКИЯ

- орган на Съюза на тракийските дружества в България

София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7-А

Печат: ИК „Илинга“

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)
IBAN: BG34STSA93000001682816 **BIC:** STSABGSF
Банка ДСК ЕАД, **клон 1**, ул. „Княз Ал. Батенберг“ - София 1000

Абонирайте се!

Каталожен номер

759

Издава: Централното ръководство

Историко-политически коментатор: проф. Иван ФИЛЧЕВ

Главен редактор: г-р Елена АЛЕКОВА, отговорен редактор: Богдан БОНЕВ

e-mail: vesttrakia@abv.bg, stdb_sofia@abv.bg, тел./факс: 02/ 987 57 53

КОРЕСПОНДЕНТИ: Михаил ЖЕЛЯЗКОВ (Бургас) - 056/86 16 76; Веселина АЛЕКСИЕВА (Варна) – 0888 89 59 27; Наско ТОДОРОВ – 0878 83 39 92; Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) - 076/60 13 67; Бойка БОРАДЖИЕВА (Пловдив) - 032/67 35 18; Михаил МИХАЙЛОВ (Сливен) - 044/62 48 53; Виолета ФИЛИПОВА (Смолян) - 0301/63 008; Златка МИХАЙЛОВА (Хасково) - 038/66 58 22; Маргарита НАЧКОВА (Шумен) - 054/86 99 52; Мария ИВАНОВА (Ямбол) - 046/66 35 40

Поклонение-събор в Магжарово

От стр. 1

(Кърджали), потомци на тракийските бежанци и българи патриоти от Сливен, Свиленград, Димитровград, Крумовград, Казанлък, Карнобат, Харманли, Първомай и др.

Тържественото възпоминателно поклонение започна със запалване на жертвения огън и заупокойна молитва, отслужена от свилеградския архиерейски наместник отец Константин. Татяна Стоянова, и. д. кмет на Магжарово, отпрати приветствие към присъстващите (публикуваме го отделно) и представи гостите.

В словото си Красимир Премянов подчерта: „Днес отбелязваме едно събитие, което е празник с тъжен знак, защото ние се прекланяме пред жертвите, които са дадени за свободата и независимостта на България и за това родна Тракия да бъде неотделима част от отечеството. Ние нямаме право да забравяме нито една жертва, нито една капка кръв, пролята за България и от невинните жертви, и от героите, които са се борили за независимостта на Тракия. Те са ни оставили един урок. Този урок е урокът на историята, че с насилие и войни ние не можем

да постигнем успех. Затова днес сме се събрали тук не за да призоваваме да се хванем за ножовете и за сабите, а за да подкажем чрез нашето великодушие - нали девизът на тракийците е „Не забравяйте, но не отмъщавайте!“, - че ние помним какво се е случило със стотици хиляди българи, но това не ни е ожесточило, а ни е накарало да предложим на нашите съседи политика на мир, на добросъседство, на културно сътрудничество. Жертвите, които са положени от българския народ, задължават и тях да приемат протезната ръка и взаимно да търсим и създа-

ваме условия за просперитета на Тракия с възможността свободно да посещаваме местата, свързани с нашия родов корен, с възможността да изграждаме и посещаваме светлите паметници на нашето историческо и културно присъствие в Западна и Източна Тракия и с възможността заедно да градим своето бъдеще.“

Актьорите от театър „Иван Димов“ - Хасково, Стефан Цирков и Светла Рудева рецитираха стихове, посветени на събитията от 1913 г. С едноминутно мълчание и падане на колена бе почетепа паметта на жертвите. Под звуците

на траурния марш „Покойници, вий в други полк минахте“ бяха поднесени венци и цветя пред Пантеона на загиналите тракийци, а след това и на паметниците на войводите Руси Славов и Димитър Магжаров, както и на Капитан Петко Войвода.

В концертната програма на стадион „Миньор“ взеха участие тракийски художествени състави и изпълнители. Сред тях бяха ансамбъл „Китна Тракия“, Певческа трупа „Изглика“ при Народно читалище „Н. Й. Вапцаров“ - Магжарово, самодейци от Свиленград, Казанлък, Карнобат и др.

Мигове преди откриване на събора

Тракийци почетоха и Капитан Петко Войвода. Пред паметника му в Магжарово

Градът на тракийската памет

Слово на Татяна Стоянова

С особено вълнение се обръщам към всички вас и ви благодаря сърдечно, че сте тук на днешния ден в Магжарово, за да отбележим заедно Деня на тракийската памет. Ние всички помним историята и знаем, че тук, край Арда, на това свято за нас място, пропито със сvidна българска кръв, са станали трагични събития. Над 2000 бежанци от Беломорска Тракия - предимно деца, жени и старици, - невинни жертви, устремили се към България, са покосени от турския ятаган.

98 години от разорението на тракийските българи през 1913 г.

98 години ние, потомците на тракийските българи, тачим паметта на жертвите с мисълта, че това, което е било, не само не трябва да се забравя, а никога не трябва да се повтаря.

Магжарово е градът на тракийската памет. Неслучайно именно тук са издигнати паметници, посветени на героите и жертвите от онова време. В Магжарово са паметниците на двамата

славни тракийски войводи Димитър Магжаров и Руси Славов, осъществили с четите си спасението на над 20 хиляди, подгонени от родните места, българи тракийци. Тук е и паметникът на прославения Капитан Петко Войвода. За идните поколения ще останат и паметниците, издигнати в Мемориалния комплекс. Т.г. се навършват 15 години от откриването на паметника „Тракия без граници“ и освещаването на параклиса „Св. Петка Българска“ в Мемориалния комплекс. От 1996 г. до днес параклисът „Св. Петка“ е храм на паметта, в който и занаят пред всеки от нас може да се помоли за здраве и благоденствие и да намери упование, душевен мир, вяра и надежда!

Край Пантеона костница идват повече от 50 години българи от цялата страна. В него не само са събрани останките на убитите, но са поставени и ковчежета с шепя пръст от Одринска и Беломорска Тракия. В Пантеона е съградена любовта ни към отечеството, любовта към Бъл-

гария. И аз съм дълбоко убедена, че децата ни ще съхранят историческата памет и традициите, защото не е трудно да уловим приемствеността между поколенията. Запаленият жертвен огън, запалените свещи, венците и цветята в памет на жертвите, тракийските знамена – символи на любов и признателност! Какво по-убедително доказателство от това, че връзката между поколенията е жива.

България е била и ще бъде! А Магжарово ще е завинаги в историята като най-големия символ на тракийската слава, един трагичен, но величав спомен за всички онези невинни българи, оставили костите си по тези места и приели смъртта, но останали докрай българи, обичащи майка България. Дори само затова градът трябва да се запази и да остане, да живее и съществува като паметник на българите тракийци, като свято място на българщината със заветната цел - никога да не допускаме да се случва трагедията от 1913 год.

Генерал-майор Нонка Матова и Красимир Премянов

Снимки: Димитър Михайлов

ГЛАСУВАЙТЕ С БЮЛЕТИНА № 50

ГЛАСУВАЙТЕ ЗА КМЕТ И ВОДАЧ НА ЛИСТА ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ ОТ ПОЛИТИЧЕСКИ КЛУБ "ТРАКИЯ"

ГЕНЕРАЛ МАЙОР ИНЖЕНЕР НОНКА МАТОВА

ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН НА ПЛОВДИВ
ЧЛЕН НА ЦЕНТРАЛНОТО РЪКОВОДСТВО НА СЪЮЗА НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ
КУЛТУРАТО И ПРОДАВАНЕТО НА ТАКОСИ Е ПРЕСТАВЛЕНИЕ www.stdbg.org

ТРАКИЙЦИ,

гласувайте за

НОНКА МАТОВА

нашия

кандидат-кмет

в Пловдив!